

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

3. července 2025*

„Kasační opravný prostředek – Zadávání veřejných zakázek Evropskou unií – Nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 – Trh služeb jazykového vzdělávání – Povinnost podávat nabídky prostřednictvím elektronické aplikace eSubmission – Použití hypertextového odkazu na internetové stránky obsahující popisnou dokumentaci nabídky uchazečem – Odmítnutí správních orgánů zohlednit tuto dokumentaci – Zásada právní jistoty a zásada ochrany legitimního čekávání – Článek 41 Listiny základních práv Evropské unie – Objektivní nestrannost – Povinnost uvést odůvodnění – Metoda srovnávacího hodnocení nabídek“

Ve spojených věcech C-534/23 P a C-539/23 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky podané na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie ve dnech 18. a 23. srpna 2023,

Instituto Cervantes, se sídlem v Madridu (Španělsko), zástupci: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) ve věci C-534/23 P,

další účastníci řízení:

Evropská komise, zástupci: M. Ilkova a P. Ortega Sánchez de Lerín, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

Španělské království, zástupci: původně I. Herranz Elizalde a A. Pérez-Zurita Gutiérrez, poté M. Morales Puerta a A. Pérez-Zurita Gutiérrez, jako zmocněnci,

vedlejší účastník v prvním stupni,

a

Španělské království, zástupci: původně I. Herranz Elizalde a A. Pérez-Zurita Gutiérrez, poté M. Morales Puerta a A. Pérez-Zurita Gutiérrez, jako zmocněnci,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) ve věci C-539/23 P,

další účastníci řízení:

* Jednací jazyk: francouzština.

Instituto Cervantes, se sídlem v Madridu (Španělsko), zástupci: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat,

žalobce v prvním stupni,

Evropská komise, zástupci: M. Ilkova a P. Ortega Sánchez de Lerín, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SODNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení: S. Rodin, předseda senátu, C. Lycourgos (zpravodaj), předseda třetího senátu vykonávající funkci soudce osmého senátu, a O. Spineanu-Matei, soudkyně,

generální advokát: R. Norkus,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačními opravnými prostředky se Instituto Cervantes (dále jen „IC“) a Španělské království domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 14. června 2023, Instituto Cervantes v. Komise (T-376/21, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2023:331), kterým Tribunal zamítl žalobu IC znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 19. dubna 2021, kterým Evropská komise zadala část č. 3 (výuka španělštiny) zakázky týkající se rámcových smluv na výuku jazyků pro orgány, instituce a agentury Evropské unie (HR/2020/OP/0014) na prvním místě skupině CLL Centre de Langues-Allingua (dále jen „skupina CLL“) a na druhém místě IC (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Směrnice 2014/24/EU

- 2 Bod 90 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 65) uvádí:

„Veřejné zakázky by měly být zadávány na základě objektivních kritérií, která zajistí dodržení zásad transparentnosti, nediskriminace a rovného zacházení, a to s ohledem na zajištění objektivního srovnání relativní hodnoty nabídek s cílem určit v podmínkách skutečné hospodářské soutěže, která nabídka je ekonomicky nejvýhodnější. [...]

[...]“

3 Článek 67 této směrnice stanoví:

„1. [...] [V]ycházejí veřejní zadavatelé při zadávání veřejných zakázek z ekonomicky nejvýhodnější nabídky.

2. Ekonomicky nejvýhodnější nabídka z hlediska veřejného zadavatele se stanoví na základě ceny nebo nákladů prostřednictvím nákladové efektivity [...] a může zahrnovat nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, který je posuzován na základě kritérií, jež zahrnují kvalitativní, environmentální a sociální hlediska spojená s předmětem dané veřejné zakázky. [...]

[...]“

Nařízení (EU, Euratom) 2018/1046

4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1), bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L, 2024/2509). Na zadávací řízení dotčené v projednávaných věcech však bylo použito nařízení 2018/1046.

5 Bod 106 odůvodnění nařízení uváděl:

„Veřejné zakázky by měly být zadávány podle kritéria ekonomicky nejvýhodnější nabídky v souladu s článkem 67 směrnice 2014/24/EU.“

6 Článek 149 uvedeného nařízení, nadepsaný „Předkládání dokumentace žádosti“ a spadající do oddílu 3 („Systémy informačních technologií a elektronická veřejná správa“) kapitoly 2 („Pravidla pro přímé a nepřímé řízení“) hlavy V („Společná pravidla“) téhož nařízení, v odstavci 1 stanovil:

„Pravidla předkládání dokumentace žádosti stanoví příslušná schvalující osoba, jež může zvolit výhradní způsob jejich předkládání.

Zvolené komunikační prostředky musí zajišťovat řádnou hospodářskou soutěž a splnění těchto podmínek:

- a) každé podání obsahuje veškeré informace nutné k jeho vyhodnocení;
- b) je zachována integrita údajů;
- c) je zachována důvěrnost dokumentace žádosti;
- d) je zajištěna ochrana osobních údajů [...]

- 7 Článek 160 nařízení 2018/1046, nadepsaný „Zásady vztahující se na veřejné zakázky a oblast působnosti“, byl součástí kapitoly 1 („Obecná ustanovení“) hlavy VII („Veřejné zakázky a koncese“) tohoto nařízení a v odstavci 1 stanovil:

„Všechny veřejné zakázky financované zcela nebo zčásti z rozpočtu musí dodržovat zásady transparentnosti, proporcionality, rovného zacházení a zákazu diskriminace.“

- 8 Článek 167 tohoto nařízení, nadepsaný „Zadávání veřejných zakázek“, který byl rovněž součástí kapitoly 1, v odstavci 4 uváděl:

„Při zadávání veřejných zakázek veřejný zadavatel vychází z ekonomicky nejvýhodnější nabídky, což spočívá v jedné ze tří metod zadávání: nejnižší cena, nejnižší náklady nebo nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou.

[...]

Pokud jde o nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, veřejný zadavatel zohlední cenu nebo náklady a jiná kritéria kvality související s předmětem veřejné zakázky.“

- 9 Článek 170 uvedeného nařízení, obsažený v téže kapitole 1, nadepsaný „Rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a vyrozumění zájemců nebo uchazečů“, v odstavci 3 stanovil:

„Veřejný zadavatel vyrozumí všechny uchazeče [...], jejichž nabídka splňuje požadavky zadávací dokumentace a kteří podají písemnou žádost, o:

a) jménu uchazeče nebo v případě rámcové smlouvy jménech uchazečů, kterým je veřejná zakázka zadána, a o vlastnostech a relativních výhodách přijaté nabídky, zaplacené ceně nebo hodnotě smlouvy, je-li to relevantní a nejde-li o jednotlivou veřejnou zakázku podle rámcové smlouvy s obnovením soutěže;

b) pokroku v jednáních a dialogu s uchazeči.

[...]“

- 10 Bod 16 přílohy I téhož nařízení, nadepsaný „Zadávací dokumentace“, stanovil:

„[...]“

16.2. Výzva k podání nabídky musí:

a) blíže určit pravidla pro podávání nabídek, včetně zejména podmínek zachování jejich důvěrnosti až do otevření obálek, datum a čas, kdy končí lhůta k doručování nabídek, a adresy, na které mají být nabídky zasílány nebo doručovány, v případě elektronického podávání internetové;

[...]

16.3. Specifikace pro nabídky musí obsahovat:

a) kritéria pro vyloučení a výběr;

b) kritéria pro zadání veřejné zakázky a jejich relativní váhu [...]

[...]“

Jednací řád Tribunálu

11 Článek 88 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu stanoví:

„Organizační procesní opatření mohou být přijata nebo změněna a dokazování může být nařízeno nebo změněno v každém stadiu řízení bez návrhu nebo na návrh některého z hlavních účastníků řízení.“

12 Článek 145 tohoto jednacího řádu zní:

„1. Vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka ve lhůtě určené předsedou.

2. Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:

[...]

c) popřípadě důkazy a důkazní návrhy.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu

13 Skutečnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 2 až 20 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

14 Dne 20. listopadu 2020 zahájila Evropská komise postupem ve formě otevřeného řízení zadávací řízení HR/2020/OP/0014, nadepsané „Rámcové smlouvy na výuku jazyků pro orgány, instituce a agentury Evropské unie“. Zakázka byla rozdělena na osm částí, včetně části č. 3, nazvané „výuka španělštiny (ES)“.

15 V zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že pro účely zadání zakázky bude veřejný zadavatel vycházet z ekonomicky nejvýhodnější nabídky v závislosti na ceně (s váhou 30 %) a kvalitě (s váhou 70 %).

16 Kvalita, za kterou byla nejvyšší známka 100 bodů, měla být posouzena na základě dvou kritérií, a sice kritéria č. 1, nazvaného „Kvalita navrhovaných kurzů“ (nejvyšší známka 70 bodů), a kritéria č. 2, nazvaného „Kontrola kvality a monitorování činnosti“ (nejvyšší známka 30 bodů).

17 Obě kritéria byla rozdělena do tří dílčích kritérií:

- dílčí kritérium 1.1: „obsah“ (30 bodů);
- dílčí kritérium 1.2: „pedagogika“ (30 bodů);
- dílčí kritérium 1.3: „on-line platformy“ (10 bodů);
- dílčí kritérium 2.1: „způsob výběru pracovníků“ (6 bodů);

- dílčí kritérium 2.2: „kontrola kvality“ (15 bodů) a
 - dílčí kritérium 2.3: „řízení postupu“ (9 bodů).
- 18 V zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že k tomu, aby nabídky splňovaly minimální požadavky, musí získat alespoň „minimální bodové ohodnocení“ za každé kritérium a dílčí kritérium, které bylo upřesněno v této zadávací dokumentaci. Kromě toho nabídky musely získat celkem alespoň 70 bodů ze 100.
- 19 Podle uvedené zadávací dokumentace měly být nabídky seřazeny podle nejlepšího poměru mezi kvalitou a cenou. Kromě toho měla být zakázka zadána nabídkám, jež se umístily na prvních dvou místech a zaprvé splňovaly minimální požadavky uvedené v zadávací dokumentaci a byly předloženy uchazeči, kteří měli přístup k zadávacímu řízení, zadruhé se nenacházely v situaci zakládající důvod k vyloučení a zatřetí splňovaly kritéria pro výběr. Umístění mělo určit pořadí, v němž byly konkrétní smlouvy nabízeny dodavatelům během plnění rámcové smlouvy.
- 20 Pokud jde o náležitosti podání nabídek, v zadávací dokumentaci bylo zejména stanoveno, že nabídky musí být podávány prostřednictvím elektronické aplikace eSubmission.
- 21 Pro část č. 3 předložilo nabídku šest uchazečů, včetně IC.
- 22 Dne 10. března 2021 vypracovala hodnotící komise zřízená za tímto účelem zprávu o vyhodnocení nabídek. Dodavatelé, kteří byli navrženi pro část č. 3, byla skupina CLL na prvním místě a IC na druhém místě.
- 23 Dne 19. dubna 2021 přijala Komise sporné rozhodnutí na základě doporučení hodnotící komise. Téhož dne zaslala IC dopis s oznámením, v němž jej mimo jiné vyrozuměla o tom, že jeho nabídka pro část č. 3 byla vybrána a umístil se na druhém místě, přičemž v případě kvality dosáhl 82 bodů ze 100, nabídková cena činila 2 670 560 eur a celkově dosáhl 87,40 bodu ze 100. Komise kromě toho uvedla, že před podpisem rámcové smlouvy uplatní desetidenní odkladnou lhůtu.
- 24 V příloze tohoto dopisu bylo ve formě hodnotící tabulky uvedeno odůvodnění posouzení nabídky IC s ohledem na kritéria kvality uvedená v zadávací dokumentaci.
- 25 IC poté, co obdržel uvedený dopis, požádal Komisi, aby mu sdělila totožnost, vlastnosti a výhody subjektu s nejlepším hodnocením.
- 26 V odpověď na tuto žádost informovala Komise IC e-mailem ze dne 26. dubna 2021 o tom, že se skupina CLL umístila na prvním místě s hodnocením kvality ve výši 94 bodů ze 100, nabídkovou cenou 3 469 020 eur a celkovým dosaženým počtem 88,89 bodu ze 100.
- 27 V těchto dopisech ze dne 19. a 26. dubna 2021 bylo uvedeno, že v případě dílčích kritérií bylo přidělení bodů následující:
- dílčí kritérium 1.1: 28/30 pro skupinu CLL a 22/30 pro IC;
 - dílčí kritérium 1.2: 27/30 pro skupinu CLL a 21/30 pro IC;
 - dílčí kritérium 1.3: 10/10 jak pro skupinu CLL, tak pro IC;

- dílčí kritérium 2.1: 6/6 jak pro skupinu CLL, tak pro IC;
 - dílčí kritérium 2.2: 14/15 pro skupinu CLL a 15/15 pro IC a
 - dílčí kritérium 2.3: 9/9 pro skupinu CLL a 8/9 pro IC.
- 28 V reakci na žádost IC, který tvrdil, že sdělení nebylo dostatečné z hlediska požadavků podle čl. 170 odst. 3 nařízení 2018/1046, Komise mu e-mailem ze dne 10. května 2021 sdělila odůvodnění posouzení nabídky skupiny CLL z hlediska kritérií týkajících se kvality. Tento e-mail obsahoval v příloze hodnoticí tabulku nabídky této skupiny. V této tabulce byly uvedeny poznámky hodnoticí komise ke každému z kritérií a dílčích kritérií uvedených v zadávací dokumentaci. V uvedeném e-mailu se Komise rovněž zavázala dodržet novou odkladnou lhůtu deseti dnů před podpisem rámcové smlouvy.
- 29 Dopisem ze dne 25. května 2021 poskytla Komise dodatečná vysvětlení, ve kterých ve zbývajících částí odkázala na již poskytnuté informace, a uvedla, že odkladná lhůta již uplynula.
- 30 V hodnoticí tabulce poskytnuté dne 19. dubna 2021, jakož i v korespondenci ze dne 10. a 25. května 2021 Komise informovala IC o tom, že neposoudila prvky, které IC za účelem popisu své nabídky zpřístupnil pouze prostřednictvím hypertextových odkazů uvedených v této nabídce. Komise upřesnila, že tyto prvky odmítla z důvodu, že použití hypertextových odkazů nebylo v souladu se zadávací dokumentací a v případě použití takových odkazů existovalo riziko změny po uplynutí lhůty pro podávání nabídek. Vzhledem k tomu, že prvky zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů odpovídaly dokumentům, jejichž předložení bylo vyžadováno zadávací dokumentací, měla Komise za to, že tyto dokumenty chyběly (dále jen „chybějící dokumentace“).

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 31 Žalobou podanou dne 2. července 2021 se IC domáhal zrušení sporného rozhodnutí.
- 32 Rozhodnutím ze dne 3. února 2022 bylo povoleno vedlejší účastenství Španělského království na podporu návrhových žádání IC.
- 33 Samostatným podáním došlým dne 29. září 2021 vnesla Komise námitku nepřípustnosti z důvodu opožděnosti žaloby.
- 34 Tato námitka byla v napadeném rozsudku zamítnuta, jelikož informace týkající se hodnocení kvality nabídky skupiny CLL obdržel IC až v korespondenci ze dne 10. května 2021. Až od tohoto data tedy mohl IC účinně uplatnit právo na podání žaloby a začala běžet lhůta pro podání žaloby stanovená v čl. 263 šestém pododstavci SFEU.
- 35 K věci samé IC, podporovaný Španělským královstvím, uvedl na podporu své žaloby pět žalobních důvodů.
- 36 V rámci prvního žalobního důvodu vytýkal Komisi nedostatek odůvodnění sporného rozhodnutí, neboť nebylo možné se seznámit s relativními výhodami nabídky skupiny CLL.

- 37 V rámci druhého žalobního důvodu IC vytýkal Komisi porušení čl. 167 odst. 4 nařízení 2018/1046 tím, že tento orgán provedl pouze izolované posouzení každé z nabídek namísto toho, aby je přímo porovnal.
- 38 V rámci třetího žalobního důvodu IC vytýkal Komisi, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že vyloučila popisné prvky nabídky zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů.
- 39 Čtvrtý žalobní důvod byl ve vztahu k prvnímu žalobnímu důvodu podpůrný a byl rozdělen na tři části. Zaprvé bylo podle IC sporné rozhodnutí stíženo nedostatkem odůvodnění v rámci individuálního hodnocení nabídky IC, protože není možné pochopit souvislost mezi předloženými poznámkami a udělenou známkou, jakož i zjevně nesprávným posouzením z důvodu logicky nepodložené vazby mezi hodnocením a udělenou známkou v rámci dílčích kritérií 1.1 a 1.2. Zadruhé sporné rozhodnutí bylo podle IC stíženo vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení, neboť Komise přiznala chybějící dokumentaci nepřiměřenou váhu. Zatřetí Komise tím, že chybějící dokumentaci přiznala tuto nepřiměřenou váhu, údajně vytvořila nové pravidlo hodnocení *ex post*.
- 40 Pátý žalobní důvod vycházel z porušení několika zásad týkajících se zadávání veřejných zakázek, a sice zásady otevření zakázek co nejširší hospodářské soutěži, zásady transparentnosti a zásady rovného zacházení, a to tím, že Komise zadala všechny části zakázky témuž uchazeči, a sice skupině CLL.
- 41 Tribunál napadeným rozsudkem všechny tyto žalobní důvody, a tudíž i žalobu v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

- 42 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-534/23 P IC navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné rozhodnutí a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 43 Kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-539/23 P Španělské království navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zrušil sporné rozhodnutí;
 - podpůrně vrátil věc po zrušení napadeného rozsudku Tribunálu, aby provedl neoprávněně odmítnuté důkazy a rozhodl ve věci samé.
- 44 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravné prostředky a

– uložil IC a Španělskému království náhradu nákladů řízení.

45 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 20. listopadu 2023 byly věci C-534/23 P a C-539/23 P spojeny.

Ke kasačním opravným prostředkům

46 IC vznáší na podporu kasačního opravného prostředku dva důvody, z nichž první vychází ze zkreslení skutkového stavu a nedostatku odůvodnění při posuzování třetího žalobního důvodu vzneseného před Tribunálem a druhý z nesprávného právního posouzení a ze zkreslení skutkového stavu při posuzování druhého žalobního důvodu.

47 Španělské království vznáší na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a z toho, že Tribunál nekonstatoval nedostatek odůvodnění sporného rozhodnutí, druhý vychází z porušení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, třetí vychází z porušení zásad rovného zacházení a zákazu svévole při posuzování nabídek, jakož i z porušení čl. 145 písm. c). jednacího řádu Tribunálu a čtvrtý vychází z porušení požadavku objektivní nestrannosti a zásady transparentnosti.

48 Nejprve je třeba zabývat se společně prvním důvodem kasačního opravného prostředku IC a druhým důvodem kasačního opravného prostředku Španělského království. Při tomto přezkumu bude zohledněno, že první důvod kasačního opravného prostředku IC, který je podle svého názvu založen na zkreslení skutkového stavu a nedostatku odůvodnění, ve skutečnosti obsahuje argumenty opírané o nesprávné právní posouzení, které se do značné míry překrývají s argumenty předloženými v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Španělského království, vycházejícího z porušení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku IC a druhému důvodu kasačního opravného prostředku Španělského království

Argumentace účastníků řízení

49 IC úvodem připomíná, že v rámci třetího žalobního důvodu před Tribunálem tvrdil, že se mohl legitimně domnívat, že každá nabídka předložená prostřednictvím aplikace eSubmission mohla obsahovat hypertextové odkazy na popisnou dokumentaci nabídky dostupnou na internetových stránkách. Právě na základě tohoto legitimního očekávání odkázal prostřednictvím hypertextových odkazů na několik dokumentů relevantních pro hodnocení své nabídky, jako jsou dokumenty popisující, jak je při plnění této zakázky na služby jazykového vzdělávání zajištěna interakce na dálku mezi studujícím a učitelem.

50 IC rovněž uvádí, že v odpovědi na otázku položenou Tribunálem předložil důkazy, z nichž vyplývá, že i jiní uchazeči začlenili do svých nabídek hypertextové odkazy.

51 IC zpochybňuje posouzení Tribunálu uvedené v bodě 142 uvedeného rozsudku a založené na zákazu změny uvedených dokumentů po uplynutí lhůty pro podávání nabídek, podle kterého přiměřeně informovaný uchazeč, který postupuje s obvyklou řádnou péčí, nemohl mít za to, že je

možné do jeho nabídky zahrnout hypertextové odkazy na dokumenty uvedené na internetové stránce, která zůstává pod jeho kontrolou. Podle IC ani nařízení 2018/1046, ani zadávací dokumentace neumožňovaly zjistit, že použití hypertextových odkazů není dovoleno.

- 52 IC zdůrazňuje, že dokumenty, které zpřístupnil prostřednictvím hypertextových odkazů, se nacházely v uzavřeném elektronickém prostoru vyhrazeném pro předmětnou zakázku. Komise se tedy mohla požádáním IC o předložení důkazů v tomto ohledu ujistit, že tyto dokumenty byly k těmto hypertextovým odkazům připojeny před uplynutím lhůty pro podávání nabídek a nebyly následně změněny. Tribunál se tedy dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 142 napadeného rozsudku rozhodl, že v případě použití hypertextových odkazů není možné zaručit, že dotyčné dokumenty zůstanou po uplynutí této lhůty beze změny.
- 53 IC tudíž zpochybňuje rovněž posouzení uvedené v bodě 143 uvedeného rozsudku, podle kterého Komise mohla odmítnout zohlednit dokumenty zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů, a to i v případech, kdy se po ověření ukáže, že tyto dokumenty nebyly změněny po uplynutí lhůty pro podávání nabídek.
- 54 IC kritizuje rovněž bod 144 napadeného rozsudku, který zmiňuje názornou ukázkou, kterou na jednání před Tribunálem představila osoba odpovědná za výpočetní techniku u IC, z níž údajně vyplynulo, že popisná dokumentace nabídky mohla být z technického hlediska ještě ze strany IC změněna. Podle IC je tato skutečnost irelevantní, neboť je důležité pouze určit, zda tato dokumentace byla změněna, a nikoli zda mohla být změněna. Vzhledem k tomu, že by každá změna zanechala stopu v informačním systému, mohl IC prokázat, že tuto dokumentaci po uplynutí lhůty pro podávání nabídek nezměnil.
- 55 V každém případě je podle IC nepřijatelné, aby veřejný zadavatel nepřijal dokumentaci pouze z toho důvodu, že není schopen určit, zda je tato dokumentace nezměněná. Dokumenty předložené na podporu nabídky mohou být vyloučeny pouze v případě prokázané nesrovnalosti, a nikoli na základě pouhé hypotézy nesrovnalosti.
- 56 IC upřesňuje, že se již dříve účastnil zadávacího řízení na zakázku HR/2020/OP/0004, u něhož zadávací dokumentace vyžadovala za podmínek, které odpovídají podmínkám použitým v zadávací dokumentaci dotčené v projednávané věci, předložení nabídek prostřednictvím aplikace eSubmission. V tomto řízení obsahovala nabídka předložená IC v této aplikaci hypertextový odkaz na přílohy. V posouzení této nabídky, které Komise oznámila IC dne 7. září 2020, byl přítom obsah těchto příloh popsán a ohodnocen.
- 57 IC tvrdí, že se z důvodu tohoto oznámení Komise, které mu došlo, když připravoval nabídku pro zakázku dotčenou v projednávané věci, a z důvodu neexistence výslovného upřesnění v zadávací dokumentaci, podle něhož by použití hypertextových odkazů bylo již zakázáno, mohl legitimně domnívat, že takové použití je povoleno. Na rozdíl od toho, jak Tribunál rozhodl v bodě 148 napadeného rozsudku, je třeba mít za to, že se IC může za takových okolností dovolávat legitimního očekávání.
- 58 IC v této souvislosti nejprve uvádí, že povinnost používat aplikaci eSubmission byla v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v projednávané věci novinkou. Za těchto okolností Tribunál v bodě 148 napadeného rozsudku neprávem požadoval, aby bylo prokázáno, že Komise poskytla IC „shodující se“ ujištění. V tomto ohledu Tribunál zkreslil skutkový stav, když nezohlednil okolnost, že zadávací řízení HR/2020/OP/0004 bylo jediným případem, kdy se otázka použití hypertextových odkazů v nabídce podané v aplikaci eSubmission mohla již dříve vyskytnout.

- 59 Dále bod 148 napadeného rozsudku nesprávně vychází z judikatury, která se týká případu, kdy ujištění poskytnuté Komisí není v souladu s normou. V projednávané věci taková „norma“ chybí, jelikož podávání nabídek v aplikaci eSubmission není vyžadováno ani nařízením 2018/1046, ani žádným jiným legislativním nástrojem Unie.
- 60 Konečně, i když IC připouští, že použití hypertextových odkazů v nabídce může být v projednávané věci považováno za nesprávné, tvrdí, že značný počet uchazečů byl veden k tomuto pochybení zejména dřívější praxí Komise. Tato skutečnost je zásadní pro určení existence „legitimního očekávání“ ve smyslu judikatury Soudního dvora.
- 61 IC dodává, že požádal Tribunál, aby uložil Komisi povinnost předložit informace umožňující určit, zda jiní uchazeči v rámci nabídek rovněž použili hypertextové odkazy a zda Komise systematicky odmítla zohlednit dokumenty, na které tyto odkazy odkazovaly. IC je toho názoru, že na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 150 napadeného rozsudku k odůvodnění zamítnutí tohoto návrhu na provedení důkazů, byly tyto informace nezbytné pro rozhodnutí o argumentu vycházejícím z porušení zásady ochrany legitimního očekávání.
- 62 V tomto ohledu IC poznamenává, že zásada ochrany legitimního očekávání je logickým důsledkem zásady právní jistoty. Je tedy nezbytné, aby pravidla formulovaná veřejným zadavatelem za účelem zadání veřejné zakázky byla jasná a přesná a jejich použití bylo pro uchazeče předvídatelné. Tento požadavek přitom nelze považovat za splněný, pokud si několik uchazečů vyložilo takové pravidlo, jako je povinnost předložit nabídky v aplikaci eSubmission, v jiném smyslu, než zastává Komise.
- 63 IC má ostatně za to, že Tribunál neodůvodnil zamítnutí třetího žalobního důvodu právně dostačujícím způsobem.
- 64 Podle Španělského království je zamítnutí třetího žalobního důvodu IC před Tribunálem neslučitelné se zásadami právní jistoty a ochrany legitimního očekávání.
- 65 Tento členský stát poznamenává, že existovala zaprvé situace nejistoty z důvodu mlčení zadávací dokumentace, pokud jde o možnost přiložit dokumenty k nabídce prostřednictvím hypertextových odkazů, a zadruhé správní praxe Komise, o které Komise informovala IC a která u něj vyvolala legitimní očekávání, že je přípustné postupovat tímto způsobem.
- 66 Španělské království Tribunálu nejprve vytýká, že omezil svou analýzu na možnost, že dokumenty připojené k nabídce prostřednictvím hypertextových odkazů budou po uplynutí lhůty pro podávání nabídek změněny. Změnil tak hypotézu případného rizika protiprávního jednání na nepřekonatelnou překážku, která zcela brání použití hypertextových odkazů k předložení popisné dokumentace nabídky.
- 67 I za předpokladu, že by použití takových odkazů nebylo dovoleno, Tribunál v bodě 147 napadeného rozsudku nesprávně vyvodil z rozsudku ze dne 10. října 2013, Manova (C-336/12, EU:C:2013:647), který se týká možnosti opravit nebo doplnit nabídku za účelem vyjasnění nebo opravy zjevných věcných chyb, že Komise nebyla povinna vyzvat IC, aby znovu předložila dokumenty a nahrál je v aplikaci eSubmission. Na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, mohla být tato judikatura použita obdobně k učinění závěru, že je třeba umožnit IC předložit přímo v aplikaci eSubmission dokumenty, které původně zpřístupnil prostřednictvím hypertextových odkazů, nebo prokázat, že tyto dokumenty nebyly změněny po uplynutí lhůty pro podávání nabídek.

- 68 Dále Tribunál nesprávně rozhodl, že je irelevantní skutečnost, že v rámci zadávacího řízení HR/2020/OP/0004 Komise souhlasila s předložením dokumentů prostřednictvím hypertextových odkazů, a dále skutečnost, že Komise, jak vyplývá z bodu 133 napadeného rozsudku, u dílčího kritéria 1.3 posoudila online platformy uchazečů, které se nacházejí na externích serverech a jsou přístupné prostřednictvím takových odkazů. V tomto ohledu se Tribunál rovněž neprávem spokojil s tím, že v bodě 145 napadeného rozsudku uvedl, že IC obdržel u tohoto dílčího kritéria 1.3 maximální počet bodů.
- 69 Španělské království nakonec připomíná, že před Tribunálem uvedlo, že některé dokumenty zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů jsou registrovány pod číslem ISBN (*International Standard Book Number*), a nemohou být tedy změněny. V bodě 131 napadeného rozsudku Tribunál tento argument zkreslil a nevyjádřil se k neposouzení takových dokumentů.
- 70 Komise s argumentací IC a Španělského království nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 71 Nejprve je třeba připomenout, že se zásady ochrany legitimního očekávání může dovolávat každá osoba, u níž unijní správní orgán vyvolal podložené naděje. Ujistění způsobila vzbudit taková očekávání jsou tvořena přesnými, nepodmíněnými a shodujícími se informacemi z oprávněných a spolehlivých zdrojů bez ohledu na formu, v níž jsou tyto informace sděleny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. září 2024, Coppo Gavazzi a další v. Parlament, C-725/20 P, EU:C:2024:766, bod 95 a citovaná judikatura).
- 72 Je-li naproti tomu opatrná a obezřetná osoba s to předvídat přijetí unijního opatření, které se může nepříznivě dotknout jejích zájmů, nemůže se dovolávat zásady ochrany legitimního očekávání, pokud je toto opatření přijato (rozsudek ze dne 19. září 2024, Coppo Gavazzi a další v. Parlament, C-725/20 P, EU:C:2024:766, bod 96 a citovaná judikatura).
- 73 V projednávané věci Tribunál v bodě 142 napadeného rozsudku konstatoval, že v dotčeném zadávacím řízení mohl každý přiměřeně informovaný uchazeč, který postupuje s obvyklou řádnou péčí, vědět, že na podporu své nabídky není přípustné zahrnout hypertextové odkazy, které vedou k dokumentům dostupným na internetových stránkách, které zůstávají pod jeho kontrolou, a je tedy technicky možné, aby byly po uplynutí lhůty pro podávání nabídek změněny.
- 74 Toto posouzení spočívá na skutečnostech uvedených v bodech 138 až 141 uvedeného rozsudku, které IC nezpochybňuje.
- 75 K těmto skutečnostem patří citace části strany 79 zadávací dokumentace v bodě 138 uvedeného rozsudku, podle níž se „[n]abídky [...] předkládají prostřednictvím aplikace eSubmission podle pokynů uvedených ve výzvě k podávání nabídek a v praktické příručce k systému eSubmission“.
- 76 Jak Tribunál v podstatě uvedl v bodě 139 napadeného rozsudku, tyto pokyny v zadávací dokumentaci umožňovaly zjistit, že popisnou dokumentaci nabídky je třeba nahrát do aplikace eSubmission.
- 77 V tomto ohledu je irelevantní okolnost, na kterou poukázalo Španělské království, že na základě dílčího kritéria 1.3 uvedeného v zadávací dokumentaci, které se týká „on-line platform“, bylo nezbytné posoudit prvek, který lze typicky měnit, a sice on-line platformu jazykového vzdělávání nabízenou uchazečem. Projednávaný spor se totiž netýká použití dílčího kritéria 1.3, ale otázky,

zda prvky obsažené v nabídce za účelem zdokumentování obsahu a pedagogiky navrhovaného jazykového vzdělávání (dílní kritéria 1.1 a 1.2) musely být nahrány v aplikaci eSubmission nebo mohly být zpřístupněny prostřednictvím hypertextových odkazů.

- 78 S ohledem na skutečnosti uvedené v bodech 138 až 141 napadeného rozsudku, a konkrétně na skutečnosti zdůrazněné v bodech 75 a 76 uvedeného rozsudku, ani okolnost, které se dovolává IC a Španělské království, že Komise v rámci předchozího zadávacího řízení zohlednila dokumenty zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů, ani skutečnost, i kdyby byla prokázána, že ostatní uchazeči měli podobně jako IC za to, že dokumenty poskytnuté na podporu jejich nabídky mohou být předloženy tímto způsobem, nemohou být kvalifikovány jako „podložené naděje“, které plynou z „přesných, nepodmíněných a shodujících se informací z oprávněných a spolehlivých zdrojů“ ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 71 tohoto rozsudku. Proto měl Tribunál v bodě 150 napadeného rozsudku právem za to, že pro vyřešení sporu není nezbytné zkoumat, do jaké míry ostatní uchazeči zahrnuli do nabídek hypertextové odkazy umožňující přístup k popisné dokumentaci těchto nabídek.
- 79 Kromě toho je nutno konstatovat, že v takové situaci, jako je situace popsaná IC, kdy Komise v prvním a – v době rozhodné z hlediska skutkového stavu projednávaného sporu – jediném zadávacím řízení, které následovalo po povinném použití aplikace eSubmission, hodnotila dokumenty zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů, nutně ojedinělá povaha takové první praxe správního orgánu v zásadě brání konstatování existence shodujících se ujištění na základě této jediné skutečnosti.
- 80 S ohledem na výše uvedené Tribunál v bodě 148 napadeného rozsudku právem rozhodl, že IC neprokázal existenci shodujících se ujištění Komise, která by umožňovala použití hypertextových odkazů.
- 81 Dále jestliže IC a Španělské království namítají porušení zásady právní jistoty, jejímž logickým důsledkem je zásada ochrany legitimního očekávání, je třeba připomenout, že tato první zásada vyžaduje, aby právní pravidla byla jasná a přesná, aby jejich použití bylo pro právní subjekty předvídatelné. Veškerá právní úprava musí umožnit dotčeným osobám jednoznačně zjistit svá práva a povinnosti a postupovat podle toho (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. června 2021, *Jumbocarry Trading*, C-39/20, EU:C:2021:435, bod 48 a citovaná judikatura).
- 82 Je přitom třeba mít za to, že pravidla v oblasti předkládání dokumentů na podporu nabídky podané v rámci unijního zadávacího řízení jsou dostatečně jasná a přesná.
- 83 V tomto ohledu je třeba uvést, že v souladu s bodem 16.2 přílohy I nařízení 2018/1046 musí být pravidla pro podávání nabídek stanovena ve výzvě k podání nabídky. V projednávaném případě je nesporné, že tato výzva stanovila, že nabídky musí být předkládány prostřednictvím aplikace eSubmission a za tímto účelem se uchazeči musí řídit pokyny uvedenými v praktické příručce k této aplikaci. Tento příkaz byl zopakován ve výše uvedené pasáži na straně 79 zadávací dokumentace, která odkazovala na tyto pokyny, které upřesňují, že veškeré dokumenty předložené na podporu nabídky musí být nahrány do vyhrazeného prostoru aplikace eSubmission.
- 84 Jednoznačnost uvedeného příkazu je posílena existencí požadavku „integrity údajů“, který je, pokud jde o on-line předkládání dokumentace na podporu žádosti adresované unijnímu správnímu orgánu, zakotven v čl. 149 odst. 1 nařízení 2018/1046. V souladu s tímto požadavkem musí být systém on-line podávání používaný uchazeči upraven tak, aby dokumenty týkající se žádosti zůstaly nezměněny po celou dobu správního řízení. Unijní zadávací řízení nejsou výjimkou

z tohoto pravidla. Integrita údajů tedy musí být zajištěna již před uplynutím lhůty pro podávání nabídek, což vyžaduje, aby všechny dokumenty předložené na podporu nabídky byly předloženy v takové formě a způsobem, který vylučuje jakoukoli pozdější změnu takového dokumentu.

- 85 Zařazení požadavku integrity údajů do nařízení 2018/1046 kromě toho vyvrací argument IC, podle kterého se na předložení dokumentace na podporu nabídky v rámci unijního zadávacího řízení nevztahuje žádná „norma“. Tribunál tudíž právem v bodě 148 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že i za předpokladu, že by Komise poskytla IC ujištění v tom smyslu, že popisná dokumentace obsahu a pedagogiky může být předložena prostřednictvím hypertextových odkazů, byla by tato ujištění neslučitelná s platnými normami. Tyto normy ostatně zahrnují nejen požadavek integrity údajů, ale i zásady, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, mezi něž patří zásady transparentnosti a rovného zacházení, jejichž dodržování vyžaduje článek 160 nařízení 2018/1046.
- 86 Uvedené normy, jakož i úvahy týkající se řádné správy mohou odůvodnit, aby se příkaz k nahrání dokumentů předložených na podporu nabídky vztahoval na veškeré tyto dokumenty, aniž by byly stanoveny výjimky pro určité kategorie dokumentů, jejichž pozdější změna by byla z technických nebo právních důvodů mimořádně obtížná, či dokonce nemožná. Proto i za předpokladu, že by byl argument Španělského království vycházející z nezměnitelnosti dokumentů zapsaných pod číslem ISBN (*International Standard Book Number*) správný a byl, jak tvrdí tento členský stát, Tribunálem nesprávně vyložen, nemůže taková okolnost způsobit nesprávné úvahy, které jsou samy o sobě rozhodující a byly uvedeny v napadeném rozsudku, podle kterých IC nemohl od Komise očekávat, že posoudí dokumenty, které nebyly nahrány v aplikaci eSubmission, ale byly zpřístupněny pouze prostřednictvím hypertextových odkazů.
- 87 Vzhledem k tomu, že Tribunál dospěl k závěru, aniž porušil zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, že s ohledem na potřebu zajistit, aby celá dokumentace předložená každým uchazečem zůstala beze změny, nemohly být při hodnocení nabídek zohledněny dokumenty zpřístupněné prostřednictvím hypertextových odkazů, měl rovněž právem v bodech 143, 144, 146 a 147 napadeného rozsudku za to, že Komise nebyla povinna zkoumat tím, že by požadovala důkazy od uchazečů, kteří využili hypertextových odkazů, zda dokumenty zpřístupněné prostřednictvím takových odkazů zůstaly po uplynutí lhůty pro podávání nabídek beze změny.
- 88 V tomto ohledu Tribunál v bodě 147 napadeného rozsudku správně uvedl, že judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 10. října 2013, Manova (C-336/12, EU:C:2013:647), nelze chápat v tom smyslu, že Komise musí vyzvat IC k odstranění vad podání dotčených dokumentů. Tento rozsudek se totiž týká možnosti veřejného zadavatele vyzvat uchazeče k odstranění vad podání jeho nabídky tím, že předloží dokumenty popisující situaci tohoto uchazeče. Kromě toho, že dokumenty dotčené ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, se na rozdíl od projednávané věci netýkaly samotné nabídky, nezavádí tentýž rozsudek povinnost veřejného zadavatele požádat o odstranění vad.
- 89 A konečně z výše uvedených úvah vyplývá, že Tribunál odůvodnil svá posouzení jasně a jednoznačně, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého rozhodnutí a Soudní dvůr mohl provést soudní přezkum. Proto musí být tvrzení společnosti IC, že je napadený rozsudek nedostatečně odůvodněn, které je založeno výlučně na argumentech k meritu věci, jež byly odmítnuty a s nimiž splývá, odmítnuto jako zjevně neopodstatněné.

- 90 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku IC a druhý důvod kasačního opravného prostředku Španělského království musí být zamítnuty.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku IC

Argumentace účastníků řízení

- 91 IC připomíná, že druhým žalobním důvodem vzneseným před Tribunálem vytkl Komisi, že neprovedla srovnávací přezkum kvality konkurenčních nabídek. Tento orgán se totiž omezil na izolované hodnocení každé z nabídek a na seřazení těchto nabídek podle výsledků získaných na základě těchto izolovaných hodnocení.
- 92 Tribunál tento žalobní důvod zamítl, když v podstatě uvedl, že srovnání nabídek nevyžaduje porovnání návrhů uchazečů za účelem určení vlastností a výhod jedněch vůči ostatním.
- 93 Tato úvaha se odráží zejména v bodě 165 napadeného rozsudku, ve kterém Tribunál konstatoval, že nabídka skupiny CLL byla hodnocena s ohledem na kritéria pro zadání uvedená v zadávací dokumentaci, stejně jako byla hodnocena nabídka IC, takže nic neumožňuje mít za to, že Komise nesplnila požadavek určit ekonomicky nejvýhodnější nabídku na základě objektivních kritérií, která zajišťují dodržení zásad transparentnosti a rovného zacházení.
- 94 Podle IC je takový přístup k porovnání nabídek z právního hlediska nesprávný. Pokud použití kritéria pro zadání ekonomicky nejvýhodnější nabídky vyžaduje určení nabídky, která představuje nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou, jako je tomu v projednávané věci, je třeba porovnat kvalitu příslušných nabídek. Pouze tento přístup přímého srovnání nabídek zaručuje „objektivní[...] srovnání relativní hodnoty nabídek s cílem určit v podmínkách účinné hospodářské soutěže, která nabídka je ekonomicky nejvýhodnější“ ve smyslu bodu 90 odůvodnění směrnice 2014/24. Tento bod 90 odůvodnění je relevantní pro výklad působnosti článku 67 této směrnice, jelikož tento článek 67 je sám o sobě relevantní, jak vyplývá z bodu 106 odůvodnění nařízení 2018/1046, pro pochopení smyslu kritéria pro zadání ekonomicky nejvýhodnější nabídky stanoveného v čl. 167 odst. 4 tohoto nařízení.
- 95 Nabídka předložená skupinou CLL pro všechny části zakázky měla být předmětem skutečného porovnání s nabídkami ostatních uchazečů zvláště pro každou část zakázky. Takový srovnávací přezkum by mohl vést k odlišnému hodnocení nabídky skupiny CLL pro každou část zakázky. Hodnotící komise přitom udělila nabídce této skupiny totožnou známku pro každou část zakázky, přestože v zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že v případě podání nabídky pro několik částí zakázky bude provedeno hodnocení jednotlivých částí zakázky. Tribunál tak v bodě 166 napadeného rozsudku nesprávně přijal jednotné hodnocení nabídky skupiny CLL.
- 96 Skutečnost, že nabídka skupiny CLL byla v podstatě totožná pro každou z částí zakázky, je v tomto ohledu irelevantní, neboť nabídky ostatních uchazečů se v jednotlivých částech lišily, což by mělo v jednotlivých částech zajistit odlišnou relativní hodnotu nabídky skupiny CLL ve srovnání s nabídkou jejích konkurentů.
- 97 Zamítnutí druhého žalobního důvodu je mimoto podle názoru IC stíženo vadou spočívající v rozporném odůvodnění.

- 98 V tomto ohledu IC poznamenává, že v bodě 174 napadeného rozsudku je konstatováno, že „Komise porovnávala technické návrhy. V tomto smyslu Komise skutečně konstatovala, že nabídka [IC] vykazuje nedostatek v případě samostudia. V projednávané věci je třeba konstatovat, že nabídka byla hodnocena jako méně kvalitní oproti nabídce skupiny CLL, neboť nabídka [IC] neuváděla bližší podrobnosti o samostudiu“. Podle IC Tribunál tím, že se takto vyjádřil, naznačil, že veřejný zadavatel musí posoudit vzájemně si konkurující návrhy, což je v rozporu s ostatními důvody napadeného rozsudku, které vedou k zamítnutí druhého žalobního důvodu. *A priori* by bylo třeba mít za to, že Tribunál v tomto bodě 174 konstatoval, že Komise skutečně porovnávala vzájemně si konkurující nabídky. Toto konstatování by v takovém případě bylo nekonzistentní s ostatními závěry Tribunálu v napadeném rozsudku a v každém případě by představovalo zkreslení skutkového stavu, neboť Komise ve skutečnosti neporovnávala konkurenční technické návrhy za účelem určení jejich vlastností a relativních výhod.
- 99 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 100 Jak vyplývá ze skutečností zjištěných Tribunálem a shrnutých v bodě 15 tohoto rozsudku, Komise měla pro účely zadání dotčené veřejné zakázky v souladu s čl. 167 odst. 4 nařízení 2018/1046 vycházet z kritéria ekonomicky nejvýhodnější nabídky, přičemž toto kritérium mohlo být podle tohoto ustanovení použito podle metody nejnižší ceny, metody nejnižších nákladů nebo metody nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou.
- 101 Z těchto skutečností rovněž vyplývá, že metodou použitou v projednávaném případě byla metoda nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou.
- 102 Je pravda, jak zdůrazňuje IC, že tato metoda vyžaduje objektivní srovnání „relativní hodnoty“ nabídek. Tento požadavek vyplývá zejména z bodu 90 odůvodnění směrnice 2014/24, který je relevantní pro výklad působnosti článku 67 této směrnice, přičemž samotný tento článek 67 je, jak vyplývá z bodu 106 odůvodnění nařízení 2018/1046, relevantní pro výklad čl. 167 odst. 4 tohoto nařízení.
- 103 Na rozdíl od toho, co tvrdí IC, však závěr Tribunálu, podle něhož takové objektivní srovnání relativní hodnoty nabídek bylo v projednávané věci provedeno, není stížen nesprávným právním posouzením nebo zkreslením skutkového stavu.
- 104 V tomto ohledu Tribunál v bodech 165 a 166 napadeného rozsudku konstatoval, že jednotlivé nabídky skupiny CLL a IC byly hodnoceny na základě kritérií stanovených v zadávací dokumentaci. Jak bylo připomenuto v bodech 23 a 26 tohoto rozsudku, tato hodnocení vedla k celkovému bodovému ohodnocení 88,89 bodu ze 100 pro skupinu CLL a 87,40 bodu ze 100 pro IC.
- 105 IC tyto skutečnosti nezpochybňuje.
- 106 „Relativní hodnota“ nabídek byla tedy podle všeho skutečně posouzena, jelikož hodnota nabídky skupiny CLL byla o 1,49 bodu vyšší než hodnota nabídky IC.
- 107 Kromě toho IC nepředložil žádný důkaz, který by mohl prokázat, že unijní právní úprava ukládá veřejnému zadavateli povinnost porovnat nabídky uchazečů jiným způsobem, nebo podložit tvrzení, že bod 174 napadeného rozsudku musí být vykládán v tomto smyslu. V tomto ohledu je

třeba uvést, že v tomto bodě 174, který odkazuje na body 165 až 168 uvedeného rozsudku, Tribunál neuvádí žádné závěry, které by byly v rozporu se závěry uvedenými v posledně uvedených bodech. Je v něm totiž pouze konstatováno, že Komise při hodnocení jednotlivých technických nabídek na základě zadávací dokumentace „porovnávala technické návrhy“, což znamená, že byla s to tak učinit. To v podstatě odpovídá tomu, co je uvedeno v těchto bodech 165 až 168.

- 108 IC nedoložil ani své tvrzení, že hodnocení hodnoty nabídky skupiny CLL bylo jednotné pro všechny části dotčené veřejné zakázky. I když se ukázalo, že všechny části této zakázky byly zadány na prvním místě skupině CLL, ze skutečností zjištěných Tribunálem ani ze skutečností uplatněných IC však nevyplývá, že bodové ohodnocení získané uchazeči, kteří se umístili na druhém místě u jednotlivých částí uvedené zakázky, bylo totožné. Nic tedy neumožňuje mít za to, že „relativní hodnota“ nabídky skupiny CLL byla jednotná pro všechny části zakázky.
- 109 V důsledku toho žádný z argumentů předložených IC na podporu druhého důvodu kasačního opravného prostředku neumožňuje prokázat, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení nebo zkreslil skutkový stav, když v bodě 165 napadeného rozsudku konstatoval, že nic neumožňuje mít za to, že Komise nesplnila požadavek určit ekonomicky nejvýhodnější nabídku na základě objektivních kritérií, která zajišťují dodržení zásad transparentnosti, zákazu diskriminace a rovného zacházení.
- 110 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku IC není opodstatněný.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku Španělského království

Argumentace účastníků řízení

- 111 Španělské království tvrdí, že Tribunál tím, že nekonstatoval, že sporné rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, nerespektoval rozsah povinnosti uvést odůvodnění zakotvené v čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny.
- 112 Tento členský stát uvádí, že celkové bodové ohodnocení přidělené nabídce skupiny CLL bylo pouze o 1,49 bodu vyšší než celkové bodové ohodnocení nabídky IC. Dále se chybějící dokumentace týkala pouze některých prvků dílčích kritérií 1.1 a 1.2. Tato chybějící dokumentace byla jedním z důvodů, proč IC získal známky 22/30 a 21/30 v rámci hodnocení těchto dílčích kritérií.
- 113 Sporné rozhodnutí přitom neumožňuje zjistit, z jakých konkrétních důvodů byly tyto známky nabídce IC přiděleny.
- 114 Poskytnutí přístupu k hodnoticí tabulce, která obsahuje řadu poznámek k různým prvkům dílčího kritéria, bez uvedení bodů přidávaných nebo odebraných za každý z těchto prvků, je nedostatečné.
- 115 Tribunál v bodě 65 napadeného rozsudku správně připomněl, že k tomu, aby byla splněna povinnost uvést odůvodnění, stačí, aby vyloučený uchazeč mohl pochopit, proč je vybraná nabídka lepší než neúspěšná nabídka. V projednávané věci však Tribunál nesprávně opomenul konstatovat, že sporné rozhodnutí právě neumožňuje IC pochopit, proč byla nabídka skupiny CLL hodnocena příznivěji.

- 116 Španělské království zdůrazňuje, že nepochybně široký prostor pro uvážení veřejného zadavatele při rozdělování bodů za každé dílčí kritérium mezi jeho jednotlivé prvky. Tvrdí však, že Komise musí upřesnit, kolik bodů přiděluje každému z těchto prvků. Na podporu tohoto argumentu odkazuje na body 247 až 254 rozsudku ze dne 27. dubna 2016, *European Dynamics Luxembourg a další v. EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248).
- 117 Z tohoto rozsudku vyplývá, že neexistence souvislosti mezi pozitivními a negativními poznámkami udělenými každému hodnocenému prvku na jedné straně a konkrétním přidělením nebo srážkou bodů na straně druhé představuje porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 118 Tribunál se tedy tím, že v bodech 63, 102, 117 a 118 napadeného rozsudku v podstatě rozhodl, že tato neexistence souvislosti je irelevantní, dopustil podle názoru Španělského království nesprávného právního posouzení.
- 119 Tribunál v bodě 90 napadeného rozsudku konstatoval, že v projednávané věci je zadávací dokumentace méně podrobná než zadávací dokumentace dotčená ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 27. dubna 2016, *European Dynamics Luxembourg a další v. EUIPO* (T-556/11, EU:T:2016:248). Podle Španělského království je tato úvaha Tribunálu z právního hlediska nesprávná, neboť spočívá v tvrzení, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění je určen přesností, s jakou je vyhotovena zadávací dokumentace. Rozsah této povinnosti přitom nemůže záviset na zadávací dokumentaci. V projednávané věci měla být Tribunálem za rozhodující považována skutečnost konstatovaná v bodech 76 až 78 a 90 napadeného rozsudku, že každé z dílčích kritérií obsahuje různé prvky a tyto prvky jsou konkrétně hodnoceny pozitivními nebo negativními poznámkami.
- 120 V konečném důsledku je podle Španělského království třeba, aby rozhodnutí přijaté správním orgánem uvádělo váhu skutečně přiřazenou při posuzování každé ze skutečností, které byly předmětem nezávislého hodnocení.
- 121 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 122 Pokud jde o povinnost uvést odůvodnění, kterou má Komise na základě čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny, je třeba připomenout, že z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy autora tohoto aktu, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijetí uvedeného aktu a příslušný soud mohl provést přezkum [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 2024, *Agencia „Patna infraestructura“ (Evropské financování silniční infrastruktury)*, C-471/22, EU:C:2024:99, bod 25 a citovaná judikatura].
- 123 Přesný rozsah povinnosti uvést odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné dotčené osoby, na získání vysvětlení. Není tedy požadováno, aby odůvodnění aktu vylíčilo všechny skutkové a právní okolnosti, které by mohly být považovány za relevantní [rozsudek ze dne 30. ledna 2024, *Agencia „Patna infraestructura“ (Evropské financování silniční infrastruktury)*, C-471/22, EU:C:2024:99, bod 26 a citovaná judikatura].

- 124 Španělské království Tribunálu vytýká, že nekonstatoval, že Komise vůči IC porušila povinnost uvést odůvodnění. I když tento členský stát nezpochybňuje, že byl IC informován jednak o bodovém ohodnocení, které získal on sám a skupina CLL na základě jednotlivých kritérií a dílčích kritérií pro zadání zakázky, a jednak o pozitivních a negativních poznámkách, které učinila hodnotící komise, má za to, že Komise byla povinna upřesnit souvislost, která existuje mezi každou z těchto poznámek a dosaženým bodovým ohodnocením, aby se IC mohl seznámit s počtem bodů, které byly konkrétně přiděleny nebo sraženy v závislosti na jednotlivých uvedených poznámkách.
- 125 Nicméně, jak již Soudní dvůr uvedl, nelze od veřejného zadavatele vyžadovat, aby uchazeči, jehož nabídka nebyla vybrána, poskytl kromě důvodů pro odmítnutí této nabídky i podrobné shrnutí způsobu, jakým byl každý detail jeho nabídky zohledněn na základě hodnocení nabídky, a v rámci sdělení vlastností a výhod týkajících se přijaté nabídky podrobnou srovnávací analýzu této nabídky a nabídky odmítnutého uchazeče (rozsudek ze dne 3. května 2018, EUIPO v. European Dynamics Luxembourg a další, C-376/16 P, EU:C:2018:299, bod 57 a citovaná judikatura).
- 126 Mimoto povinnost uvést odůvodnění v zásadě nevyžaduje, aby byla každé negativní nebo pozitivní poznámce v hodnocení přikládána specifická váha. V případě, že dokumentace týkající se zakázky obsahuje specificky vyčíslenou váhu přiřazenou kritériím nebo dílčím kritériím, zásada transparentnosti i tak vyžaduje, aby těmto kritériím nebo dílčím kritériím bylo přiřazeno číselné hodnocení (rozsudek ze dne 3. května 2018, EUIPO v. European Dynamics Luxembourg a další, C-376/16 P, EU:C:2018:299, bod 63).
- 127 V projednávané věci je nesporné, že zadávací dokumentace stanovila poměrnou váhu bodů na úrovni kritérií a dílčích kritérií, avšak rovněž rozlišovala v rámci každého z dílčích kritérií různé prvky, u nichž nebyla jednotlivě nastavena zvláštní váha bodů.
- 128 Za těchto podmínek, jak Tribunál uvedl v bodě 102 napadeného rozsudku, Komise nebyla povinna vypočítat, a tudíž ani v rozhodnutí nebo v hodnoticích tabulkách zaslaných IC uvést, do jaké míry každá poznámka týkající se jednotlivého prvku dílčího kritéria, vyjádřená v bodech, přispívala k bodovému ohodnocení získanému na základě tohoto dílčího kritéria.
- 129 Je pravda, že jinak tomu může být, jsou-li přidělovány zlomky bodů za jeden nebo více prvků dílčího kritéria. V tomto případě zásada transparentnosti a povinnost uvést odůvodnění vyžadují, aby zlomky bodů přidělené na základě pozitivních a negativních poznámek k těmto prvkům tohoto dílčího kritéria byly zúčastněné osobě zpřístupněny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. května 2018, EUIPO v. European Dynamics Luxembourg a další, C-376/16 P, EU:C:2018:299, body 65 až 67). V projednávané věci se však jeví, že jednotlivým prvkům dílčích kritérií nebyla jednotlivě přidělena zvláštní váha bodů. Jak bylo připomenuto v bodě 126 tohoto rozsudku, veřejný zadavatel může omezit vyčíslené hodnocení pouze na úroveň kritérií a dílčích kritérií. Není tudíž povinen v rámci bodového ohodnocení přiděleného za dílčí kritérium rozlišovat zlomky bodového ohodnocení za každou jednotlivou složku tohoto dílčího kritéria. Tribunál tedy mohl konstatovat, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, že pozitivní a negativní poznámky vyjádřené ve vztahu k těmto složkám nemusely vést k přidělení vyčíslené váhy na základě každé z těchto poznámek.
- 130 Druhý důvod kasačního opravného prostředku Španělského království musí být tudíž zamítnut.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku Španělského království

Argumentace účastníků řízení

- 131 Španělské království připomíná, že druhý žalobní důvod IC před Tribunálem se týkal neexistence srovnání nabídek skupiny CLL a IC a v pátém žalobním důvodu IC vytýkal Komisi, že zadala všechny části zakázky jedinému poskytovateli služeb.
- 132 Tento členský stát připomíná, že na podporu těchto žalobních důvodů uplatněných IC se před Tribunálem dovolával porušení zásady rovného zacházení, přičemž konkrétně vykreslil rozdílné zacházení, jemuž byl IC vystaven.
- 133 Tribunál tuto argumentaci v napadeném rozsudku podle Španělského království posoudil nesprávně.
- 134 V tomto ohledu Španělské království zaprvé poznamenává, že v průběhu řízení před Tribunálem poukázalo na to, že Komise vůbec konkrétně neposuzovala obsah nabídky skupiny CLL týkající se fáze jazykového vzdělávání nazvané „závěrečná souhrnná hodnocení“. Pokud jde o nabídku IC, učinila Komise k tomuto aspektu naopak negativní poznámku.
- 135 V bodě 176 napadeného rozsudku Tribunál tento rozdíl uznal, ale omezil se na konstatování, že tento rozdíl byl odůvodněn chybějící dokumentací v nabídce IC. Španělské království je přitom toho názoru, že i když chybějící dokumentace může vysvětlit negativní poznámku k této nabídce, nemůže vysvětlit neexistenci poznámky k nabídce skupiny CLL u závěrečných souhrnných hodnocení.
- 136 Zadruhé Španělské království tvrdí, že před Tribunálem upozornilo na skutečnost, že se při hodnocení dílčího kritéria 1.1 Komise pozitivně vyjádřila k nabídce skupiny CLL, pokud jde o některé digitální nástroje navržené touto skupinou, zatímco u digitálních nástrojů navržených v nabídce IC se tento orgán omezil na to, že bez hodnocení uvedl, že tato nabídka takové nástroje vyjmenovává.
- 137 Tribunál v bodech 179 a 180 napadeného rozsudku tento argument odmítl, když měl za to, že pokud jde o digitální nástroje, je poznámka týkající se nabídky IC rovnocenná poznámce týkající se nabídky skupiny CLL. Tento závěr Tribunálu je podle názoru Španělského království nesprávný, neboť Komise, pokud jde o tento prvek dílčího kritéria 1.1, neprovedla hodnocení nabídky IC.
- 138 Ve skutečnosti vzhledem k neexistenci důkazního opatření, které by Komisi přinutilo, aby se v tomto ohledu vyjádřila, Tribunál nemohl vědět, zda Komise udělila tutéž známku skupině CLL a IC za uvedený prvek dílčího kritéria 1.1.
- 139 Španělské království připomíná, že proto navrhlo Tribunálu, aby Komisi požádal o předložení úplného hodnocení dílčích kritérií 1.1 a 1.2. Podle tohoto členského státu bylo toto důkazní opatření nezbytné na podporu argumentu, podle kterého Komise při hodnocení dílčího kritéria 1.1 konkrétně uvedla a ohodnotila digitální nástroje navržené skupinou CLL, ale nikoli nástroje navržené IC, jelikož posledně jmenované nástroje nebyly hodnoceny zejména s cílem určit, zda usnadňují upevňování znalostí nebo umožňují průběžné hodnocení.

- 140 Uvedený členský stát dodává, že Tribunál v bodě 150 napadeného rozsudku tento návrh na provedení důkazů zamítl z důvodu, že z článku 88 jednacího řádu Tribunálu vyplývá, že takový návrh vedlejší účastník nemůže podat. Takový výklad tohoto článku 88 je však nesprávný, neboť se opírá izolovaně o toto ustanovení, aniž zohledňuje jeho kontext. Tento kontext zahrnuje čl. 145 odst. 2 písm. c) tohoto jednacího řádu, který vedlejší účastníkům umožňuje předložit důkazy a důkazní návrhy.
- 141 Zatřetí Španělské království uvádí, že před Tribunálem tvrdilo, že Komise hodnotila metody učení navržené v nabídce IC, ale nikoliv metody navržené v nabídce skupiny CLL.
- 142 Tribunál tím, že tento argument v bodě 178 napadeného rozsudku odmítl z důvodu, že jeho přijetí „by znamenal[o], že s[IC] bylo zacházeno ještě příznivěji“, uvedený argument zkreslil. Bez tohoto zkreslení by Tribunál mohl konstatovat, že rozdílné zacházení uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku je nepřijatelné, neboť pokud by Komise posoudila metody výuky navržené skupinou CLL, mohla by dospět k negativnímu hodnocení těchto metod.
- 143 Začtvrté Španělské království uvádí, že před Tribunálem tvrdilo, že se Komise v posouzení nabídky skupiny CLL týkající se prvku „uspořádání obsahu“ uvedeného v dílčím kritériu 1.1 omezila na formální analýzu vedoucí k poznámce, že toto uspořádání je podrobné a má velmi přehlednou strukturu, kdežto v posouzení nabídky IC se vyjádřila k obsahu kurzů.
- 144 V bodě 182 napadeného rozsudku Tribunál nesprávně odmítl tento argument z důvodu, že Komise vyjádřila pozitivní poznámku k obsahu kurzů, zatímco Španělské království zpochybnilo skutečnost, že Komise neprovedla žádné hodnocení organizace tohoto obsahu.
- 145 S ohledem na tyto čtyři příklady dochází Španělské království k závěru, že Tribunál opomněl konstatovat, že Komise použila odlišnou metodiku při hodnocení nabídek IC a skupiny CLL. Kromě toho napadený rozsudek porušuje čl. 145 odst. 2 písm. c) jednacího řádu Tribunálu.
- 146 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 147 Jak uvádí Španělské království, body napadeného rozsudku, které zpochybňuje třetím důvodem kasačního opravného prostředku, odpovídají na argumenty, které vzneslo na podporu druhého a pátého žalobního důvodu IC, kterými tento institut kritizoval zejména skutečnost, že všechny části dotčené veřejné zakázky byly zadány skupině CLL. Tento příznivý výsledek pro skupinu CLL byl podle Španělského království důsledkem nedostatků, či dokonce svévolného zacházení při srovnávání nabídek. Podle těchto argumentů Španělského království předložených před Tribunálem z hodnotících tabulek nabídek skupiny CLL a IC týkajících se části č. 3 vyplývalo, že hodnocení nabídky skupiny CLL nebylo v některých aspektech tak důkladné jako hodnocení nabídky IC a v jiných aspektech bylo hlubší než hodnocení nabídky IC.
- 148 V tomto ohledu je třeba uvést, že skutečnost, že mezi poznámkami hodnotící komise k jednotlivým nabídkám existují rozdíly, co do obsahu nebo míry podrobnosti, není sama o sobě známkou existence nerovného nebo svévolného zacházení. Jelikož se nabídky navzájem liší, vedou k vypracování poznámek, které mohou být v některých aspektech u jednoho uchazeče podrobnější než u jiného.

- 149 I když je pravda, že existence nerovného zacházení nebo svévolného zacházení musí být konstatována, pokud jsou předloženy přesné a shodující se nepřímé důkazy o takovém protiprávním jednání, je nutno konstatovat, že z bodů napadeného rozsudku, na které se odkazuje třetí důvod kasačního opravného prostředku Španělského království, nevyplývá, že by takové nepřímé důkazy byly nalezeny v hodnoticích tabulkách nabídek skupiny CLL a IC týkajících se části č. 3.
- 150 Toto posouzení provedené Tribunálem, které je skutkové povahy, nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 151 Jak totiž vyplývá z článku 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky. Ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu, jakož i důkazů, je tedy příslušný pouze Tribunál. Posouzení skutkového stavu a důkazů nepředstavuje, s výhradou případu jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 13. března 2025, PKK v. Rada, C-72/23 P, EU:C:2025:182, bod 113 a citovaná judikatura). V projednávané věci se argumenty Španělského království týkají posouzení skutkového stavu provedeného Tribunálem bez uvedení skutkových okolností, které měly být zkresleny.
- 152 V rozsahu, v němž třetí důvod kasačního opravného prostředku Španělského království vychází z porušení zásady rovného zacházení a zákazu svévole při posuzování nabídek, je tedy tento důvod nepřipustný.
- 153 Naproti tomu v rozsahu, v němž Španělské království tvrdí, že zamítnutí jeho návrhu na provedení důkazu v bodě 150 napadeného rozsudku je založeno na nesprávném výkladu čl. 88 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu a zbavuje tak čl. 145 odst. 2 písm. c) tohoto jednacího řádu užitečného účinku, vznáší tento členský stát právní otázku.
- 154 Článek 88 odst. 1 uvedeného jednacího řádu stanoví, že dokazování může být nařízeno bez návrhu nebo na návrh některého z hlavních účastníků řízení.
- 155 Jak jednoznačně vyplývá z tohoto ustanovení, vedlejší účastníci nejsou oprávněni podat k Tribunálu návrhy na provedení důkazů.
- 156 Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělské království, toto vyloučení vedlejších účastníků nezabavuje čl. 145 odst. 2 písm. c) téhož jednacího řádu užitečného účinku. Toto ustanovení, které vyžaduje, aby spis vedlejšího účastníka obsahoval důkazy a důkazní návrhy, o které se opírají důvody a argumenty uplatněné vedlejším účastníkem, se totiž týká důkazů předložených nebo navržených samotným vedlejším účastníkem, a nikoli důkazů, které by jiný účastník předložil v návaznosti na důkazní opatření přijatá Tribunálem.
- 157 V důsledku toho je třetí důvod kasačního opravného prostředku Španělského království v rozsahu, v němž vychází z porušení čl. 145 odst. 2 písm. c) jednacího řádu Tribunálu, neopodstatněný.
- 158 Z výše uvedeného vyplývá, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku Španělského království

Argumentace účastníků řízení

- 159 Španělské království připomíná, že právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny zahrnuje zejména požadavky objektivní nestrannosti a transparentnosti. Tribunál tím, že zamítl pátý žalobní důvod IC, tyto požadavky porušil.
- 160 V tomto ohledu Španělské království tvrdí, že v zadávacím řízení, které je založeno na kritériu pro zadání zakázky v podobě nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou, musí být hodnocení kvality nabídky provedeno odděleně od hodnocení ceny. Takové oddělení zajišťuje, že hodnocení kvality nebude ovlivněno cenou. Tím se podle Španělského království zabraňuje tomu, aby dražší nabídka byla již z tohoto samotného důvodu považována za kvalitnější.
- 161 V bodě 209 napadeného rozsudku Tribunál správně konstatoval, že se tímto argumentem Španělské království nezamýšlelo dovolávat subjektivní podjatosti členů hodnotící komise. V bodě 208 tohoto rozsudku však Tribunál nesprávně vyložil uvedený argument, který je založen na požadavku objektivní nestrannosti, v tom smyslu, že tímto argumentem Španělské království vytýkalo Komisi, že nejprve hodnotila cenu a poté kvalitu nabídek. Tento výklad jeho argumentace je chybný, neboť obava tohoto členského státu se ve skutečnosti týká rizika, že nebude zaručeno, že tato dvě hodnocení budou od sebe oddělena.
- 162 Podle Španělského království měl Tribunál konstatovat, že nelze vyloučit, že Komise hodnotila cenu a kvalitu nabídek současně a byla tímto způsobem ovlivněna vysokou cenou nabídky skupiny CLL, aby na základě ceny dospěla k závěru, že tato nabídka má vysokou kvalitu.
- 163 V tomto ohledu tento členský stát připomíná, že není nutné prokázat existenci nedostatku nestrannosti, aby bylo prokázáno, že organizace správního řízení neskýtá dostatečné záruky k vyloučení jakýchkoliv legitimních pochybností o případné zaujatosti. Postačuje, že legitimní pochybnost existuje a nemůže být rozptýlena.
- 164 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 165 Základní právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny zahrnuje podle odstavce 1 tohoto ustanovení právo každého na to, aby jeho záležitosti byly řešeny nestranně. Tento požadavek nestrannosti obsahuje subjektivní a objektivní složku. Tato objektivní složka obnáší, že každý orgán, instituce a jiný subjekt Unie musí skýtat dostatečné záruky, aby byly vyloučeny veškeré legitimní pochybnosti o případné podjatosti (rozsudek ze dne 14. března 2024, D & A Pharma v. Komise a EMA, C-291/22 P, EU:C:2024:228, body 72 a 73, jakož i citovaná judikatura).
- 166 V projednávané věci, jak vyplývá ze skutečností zjištěných Tribunálem o hodnoticích kritériích, shrnutých v bodech 15 až 19 tohoto rozsudku, zadávací dokumentace stanovila samostatné hodnocení ceny s váhou 30 % a kvality s váhou 70 %. Toto rozlišení stanovené v zadávací dokumentaci je striktní. Z popisu kritérií a dílčích kritérií týkajících se kvality totiž vyplývá, že žádné z nich s cenou nabídky vůbec nesouvisí.

- 167 V bodech 208 a 209 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že Španělské království nepředložilo žádný přímý ani nepřímý důkaz o tom, že Komise nedodržela toto rozlišení nebo že zorganizovala řízení tak, aby hodnocení založené na kvalitě bylo ovlivněno hodnocením založeným na ceně.
- 168 Španělské království za účelem zpochybnění těchto závěrů Tribunálu netvrdí, že došlo ke zkreslení skutkového stavu.
- 169 Uvedené posouzení Tribunálu přitom oprávněně umožnilo odmítnout argument Španělského království vycházející z porušení požadavku nestrannosti. I za předpokladu, že by obava tohoto členského státu z případné podjatosti ve prospěch nejdražší nabídky měla jakoukoli relevanci, nic to nemění na tom, že takové rozlišení, jako je rozlišení, které činí zadávací dokumentace, mezi hodnocením založeným na ceně a hodnocením založeným na kvalitě poskytuje dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností o případné podjatosti.
- 170 V důsledku toho musí být čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku Španělského království v rozsahu, v němž vychází z porušení požadavku objektivní nestrannosti, zamítnut jako neopodstatněný.
- 171 Nakonec Španělské království tvrdí, že Tribunál porušil požadavek transparentnosti, avšak v tomto ohledu nepředložilo žádnou konkrétní argumentaci. Podle ustálené judikatury z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přitom vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je požadováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod tohoto prostředku nepřípustný (rozsudek ze dne 4. října 2024, thyssenkrupp v. Komise, C-581/22 P, EU:C:2024:821, body 57 a 58). Z toho vyplývá, že výtky Španělského království vycházející z porušení požadavku transparentnosti je nepřípustná.
- 172 V důsledku toho je nutno tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.
- 173 Vzhledem k tomu, že žádnému důvodu vznesenému na podporu kasačních opravných prostředků nebylo vyhověno, musí být tyto kasační opravné prostředky v plném rozsahu zamítnuty.

K nákladům řízení

- 174 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 175 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 176 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a IC a Španělské království neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v rámci řízení o kasačních opravných prostředcích.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravné prostředky ve věcech C-534/23 P a C-539/23 P se zamítají.**
- 2) Instituto Cervantes a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v řízení o kasačních opravných prostředcích.**

Podpisy